

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 82.

24de (23de offentlige) Møde.

Fredagen den 1ste Marts.

(Forts.)

Tsberning: Jeg staaer ligeoverfor dette Lovudkast i en egen Stilling, og jeg kan ikke ganske dele min ærede Vens Anskuelse, som sidder bag ved mig (B. Christensen); jeg har aldrig ganske fuldstændig kunnet samstemme med ham i denne Sag. Jeg troer, det ligger deri, at han taler om en Erstatning for det frie Hartkorn, men her er ikke Spørgsmaal om Erstatning, med mindre vi gaae ud fra det Synspunkt, at vi kunde paalægge Skatten i Morgen, for ellers er det, her er foreslaaet, kun en Udsættelse. Tiden skal jeg i dette Døgn ikke omtale, men det er kun en Udsættelse, inden hvilken Skatteligheden skal indtræde. Den Maade, man har søgt at anvende, maa jeg forsaavidt billige, som man vil see at den stemmer med Fædrelandets Artikler i Nr. 192 og 193 for 1846, som jeg har givet Hovedmomenterne til, saa at jeg har et Slags Patentstraf til dette Forslag, og jeg skylder altsaa i visse Maader at forsvare mine egne Børn. Naar man seer hen til hvad jeg der har skrevet, saa er det i Korthed det, at jeg betragtede denne Sag som en meget vigtig Deel af de Reformer, som maatte indtræde samtidig, for at vor af ydre Forhold mere og mere paatvungne demokratiske Udvikling kunde gaae for sig saaledes, at dermed ikke blev forbundet en Standsadskillelse mellem de Høiere og Nigere, og de Lavere og Fattige. Man har fulgt denne Antydning i een Retning, men idet man har fulgt den i denne Retning frygter jeg for, at man ikke nok som har fulgt den i det Hele taget. Den ærede Indenrigsminister har sidst, da han omtalte denne Sag, ved Lovens Fremlæggelse troer jeg, erindret om, at Holbeks Amt først havde givet Oprindelsen til, at denne Sag

var bragt paa Bane. Jeg staaer her som Repræsentant for en Deel af Holbeks Amt, og har med Fornøielse hørt, at dette Amt har givet den første Impuls; men hvad har dette Amt givet Impulsen til? Hovedsageligt til 3 Foranstaltninger; den første Godsvæsenets Afløsning i det Hele for at tilvejebringe den Lighed i borgerlige Forhold, hvorved det sidste paatrykte Stempel af Bondetrældom kunde forsvinde; den anden var den Forholdsregel, hvorom her foreligger et Lovforslag; og den 3die en Forholdsregel, som jeg, Gud skee Lov! har havt det Held at bringe i Bærf, det var nemlig Børnepligstens Ligeliggjørelse. Det synes altsaa, som disse Sagers Skjæbne skulde være, og det skal jeg heller Intet have imod, at de blive givne i omvendt Orden, som de ere begjærede, og det ligger netop deri, at vi, som begjærede dem eller rettere sagt, de, som begjærede dem, thi jeg tilhørte ikke dengang Amtet, at de begjærede dem fra det meest folkelige Standpunkt, og at de bleve givne fra et idetmindste i høi Grad modereret. Det skulde nu have givet mig en stor Tilfredsstillelse, om den ærede Minister, dengang han omtalte dette, havde ladet falde Ord, som jeg endnu ikke har hørt fra hans Læber, men som jeg, og det giver mig en stor Trøst, kort efterat han var indtraadt i Ministeriet, har hørt fra en æret Ministers Læber paa et andet Sted, at de Reformer, som vare tilfagte her i denne Sal under Rigsdagen, skulde blive gennemførte, saasnart Tid og Leilighed tillod det. Der blev dengang gjort opmærksom paa, at en ny tiltrædende Minister ikke vilde være istand til at fremme Sagerne saaledes, som de maaskee kunde have været fremmede, om den Mand, som afgav dette Tilfagn, var blevet ved at føre Forretningerne, thi vist nok er det, at man maa indrømme enhver Mand nogen Tid, naar han skal bringe en vigtig Forholdsregel frem for Thinget, og paa-